

Cokoli
můžeme,
uděláme

Zprávodajník

č. 1

40. festivalu
poezie

Wolkrův Prostějov

17.-21. června 1997

FESTIVAL SE KONÁ
ZA PŘÍSPĚNÍ ČESKÉ POJIŠŤOVNY a.s.

*"Jaro je tady:" psává Ludvík Vaculík a zaznamenejme v jeho stylu,
že je tady i další ročník Wolkrova Prostějova.
Někteří říkají zjednodušeně "Wolkrák", ale tato rozverná týnejdžerovská
univerbizace má nádech zlehčení, takže vyznavači důstojného poznání
poezie by mohli být pohoršeni.*

*Týden před zahájením je krásně, v poledne snad až příliš horko.
Našemu městu sluníčko sluší. Všechny generace jsou hned mladší,
zejména to ušlechtilější pohlaví. Dívky jsou snědší a spořeji oděné
a muži tím více jihnou a myslí na poezii.
Proto je Wolkrův Prostějov načasován tak rafinovaně - na přelom
jara a léta. Z přítomí sálů, kde budou slova laskána i mučena, se budeme
rozcházet na plovárny či do parků a možná i do řinčících hospod.*

*Mladík Wolker by se radoval,
že do jeho města proudí za recitací a poslechem veršů omladina
i mladiství dospělí, a nic by mu nevadilo, že mu tady, chudákovi,
před pár dny kdosi načernil hlavu - tedy jeho bílé soše.
Růžové tanky a načerněné hlavy - snad se to časem všechno srovná.
Hlavně že bude v příštích dnech co poslouchat a co vidět.*

*Mimořádně vřele vítám všechny, kteří přijeli na ten čtyřicátý,
tedy jubilejní ročník. Chovám naději, že se Vám mezi námi bude líbit.
A děkuji předem za naše zážitky. Tuším, že budou mimořádné.
Přeji je všem. A z mého pohledu, čtyřicítka, to je nádherný věk!*

Jan Šverdík
Mgr. Jan Šverdík
starosta města Prostějova

TAKÉ LETOS VÁS BUDE FESTIVALOVÝMI DNY PROVÁZET ZPRÁVODAJNÍK WP.
CHCEME JAKO KAŽDOROČNĚ PŘEDEVŠÍM SLOUŽIT FESTIVALU, A TEDY I VÁM,
JAKO SPOLEHLIVÝ INFORMÁTOR O VŠEM, CO SE V RÁMCI WP DĚJE. BUDEME
PŘINÁŠET ZPRÁVY, NÁZORY, SOUDY I HODNOCENÍ, ALE VELMI BYCHOM UVÍTALI,
KDYBY TO NEBYLY POUZE HLASY ORGANIZÁTORŮ, REDAKTORŮ A POROTCŮ,
ALE I VÁS, ÚČASTNÍKŮ. JSTE NEJEN VYSTUPUJÍCÍMI, ALE I ZASVĚCENÝM PUBLIKEM.
PŘIJELI JSTE DO PROSTĚJOVA NEJEN RECITOVAT, ALE SEZNÁMIT SE
A POBYT S LIDMI PODOBNÉHO ZAMĚŘENÍ A ZÁJMŮ. NABÍZÍME VÁM MOŽNOST
VYJÁDŘIT SE NA STRÁNKÁCH ZPRÁVODAJNÍKU O ZÁŽITCÍCH Z VYSTOUPENÍ
I O PROBLÉMECH OBECNĚJŠÍCH, O SMYSLU FESTIVALU V DNEŠNÍ DOBĚ, O TOM,
CO VÁS POTĚŠILO, PŘEKVAPILO, ČI ZKLAMALO. NALEZNETE NÁS TAM, KDE SE
BUDETE ZDRŽOVAT NEJČASTĚJI, V KULTURNÍM KLUBU DUHA.

TĚŠÍME SE, ŽE BUDETE ZPRÁVODAJNÍK 40. ROČNÍKU WP VYTVÁŘET SPOLU S NÁMI.

REDAKCE

RADA OBCE SPISOVATELŮ

zdraví jubilejní 40. ročník
Wolkrova Prostějova

Ze dvou prvních čísel nového čtvrtletníku OBCE SPISOVATELŮ, který jsme s odkazem na Františka Halase nazvali DOKOŘÁN, je zřejmé, že Rada Obce spisovatelů sleduje bedlivě a svými zástupci stvrzuje zájem snad o všechny významnější soutěže, přehlídky, festivaly apod. z oblasti literatury, a to jak autorské, tak přednáščeské, interpretační. Je proto přirozené, že se Rada Obce spisovatelů rozhodla na jubilejním 40. ročníku Wolkrova Prostějova udělit dvě Ceny Obce spisovatelů. Chceme tím také stvrdit, že ji zajímá pohyb literatury ve všech směrech a oblastech, tedy - jak se dnes říká - její recepcce. Vážíme si vztahu mladých lidí k umění, spisovatelé se snaží svými díly i svou doprovodnou prací, ať pedagogickou, publicistickou či jinou, napomáhat k někdy vytrácejícímu se vědomí o tradičních kulturních hodnotách našeho národa, vrstlého tak samozřejmě do historického vývoje Evropy.

Přednes básní a prózy je osobitým a nezastupitelným způsobem (a vlastně nejstarším), jak **uchopit** literární dílo a **oslovit** čtenáře, který se v této neopakovatelné chvíli stává posluchačem. Jsou případy, kdy nečtenář - především se to týká poezie - je právě tím nejdělejší posluchačem. Dojde-li k "setkání", osloví-li ho recitátor, ať jako sólista, ať jako spolutvůrce koncepce přetvářející text do jevištního tvaru, může ho nakazit touhou a potřebou stát se také čtenářem. Recitátor nabízí svou představu o zvoleném textu a umožňuje posluchači buď **ztotožnění**, nebo přidá cosi k jeho představě o kdysi čteném, nebo v něm vyvolá třeba i nesouhlas, tedy možnost **konfrontace** a tím i "**obnoveného**" a **jiného setkání**. A protože v umění a zvláště v poezii jde také (někteří říkají především) o **atmosféru**, je recitace a z ní vycházející další interpretační podoby pro mnohá otevřená srdce a citlivé duše, citící tep pádícího života a vědomí souvislostí včetně schopnosti zastavit se, lákavým prostorem, pramenem a paprskem zmnoženého niterného prožitku...

Rada Obce spisovatelů vás všechny, kteří jste přijeli do Prostějova, srdečně pozdravuje, přeje vám slunné dny ve skutečnosti i jako metaforu, radost z navázání nových přátelství, hluboké a úsměvné i osvobozující zážitky a dobré dny po návratu do vašich domovů. Mně pak dovolu, abych se s vámi těšil na shledanou nejen při předání dvou Cen Obce spisovatelů.

Vladimír Justl

V letošním roce vyhlásilo Město Prostějov, kulturní klub DUHA a Klub přátel výtvarného umění v Prostějově, soutěž o nejkrásnější ex libris na téma Prostějov. Jedním z námětů byly i osobnosti spojené s historií města. Otiskujeme jedno ex libris s portrétem Jiřího Wolkra od akademického malíře a grafika Jiřího Kodyma z Náchoda. Narodil se 12. února 1927 v Klikově u Třeboně. Studoval na keramické škole v Bechyni a potom na AVU v Praze u prof. Vladimíra Pukla.

-jd-

BYLO NEBYLO

Bosé nohy a růže

O přípravu a průběh každého festivalu pečuje, dnes bychom řekli, realizační tým. O Wolkrův Prostějov se před lety staral Výbor, a to hned dvojí: Přípravný (se sídlem v Praze - to kvůli svazákům, neboť ČÚV SSM byl hlavním garantem WP) a Organizační se sídlem v Prostějově, ve kterém zasedali funkcionáři místní, kteří pak k vlastní, odborné práci povolávali "obyčejné lidi". K těm po léta patřili Vlasta Kubíčková a Václav Melka. Vlastu spojovala s Wolkrůvým Prostějovem osobní umělecká pouta od jeho prvního ročníku, který byl v té době jen krajskou soutěží. Získala na něm jednu z cen v kategorii recitátorů starších 18 let. Byla tehdy členkou recitačního souboru ZK ROH OP Prostějov, který vedla paní Liebscherová, pozdější legenda pražských recitátorů. Vlasta však především tihla k divadlu, které mělo v Prostějově silné ochotnické podhoubí, a brzy se stala první dámou Divadla Hanácké obce nejprve jako skvělá herečka (na Jiráskově Hronově ještě po dvaceti letech vzpomínali na její Helenu z Čapkova R.U.R.), později jako citlivá a chytrá režisérka, a to zejména pohádek pro děti, které získávaly ocenění na mnoha divadelních festivalech v letech šedesátých a sedmdesátých. Měla sympatie a lásku členů svého souboru, jehož omladina jí od nepaměti říkala "Mama" a pro vrstevníky to byla "Stařa". (Snad pro ten bílý pramen vlasů nad čelem nebo jedinečně zabarvený, dobře "prokroužený" hlas, snad pro hluboké pochopení a vcítění do všech bolístek, nectností a trápení lidiček kolem, pro něž si vždy našla chvíli, povzbuzení, radu.) Od počátku 60. let do roku 1980 v "zákulisi" WP byla tajemnicí a členkou odborných porot, režisérkou a organizátorkou přehlídek vítězů, "inventářem", na který se mohli účastníci WP spolehnout. I taktickou bojovnicí proti různým "Soldanům" (např. v tuhých "normalizačních letech" se statečně zastala na veřejné diskusi mladého Zdeňka Potužila a vpravdě divadelní intrikou zachránila ocenění pro Ninu - tehdy ještě Vančatovou).

V mnohém proto byla blízka dalšímu "inventárnímu kousku" ze zákulisí WP - Vaškovi Melkovi, jevištnímu mistru prostějovského divadla, který uměl na jevišti vykouzlit snad všechno. Ti dva byli dobří kamarádi, spojovala je vzájemná úcta, pracovitost, pokora a láska k divadlu. A konečně i cit pro poezii a smysl pro "odvaz", pro dramatickou akci. Stvrzují to tyhle dvě momentky: Vlasta se na ty červnové "Wolkráky" těšila. Vždyť sem po roce opět přijíždělo tolik milých, známých i neznámých lidí. Chtěla pro ně "zářit". A tak si jednou večer do výstřihu jednoduchých upnutých šatů vetkla nádhernou živou vonící růží z vlastní zahrady. Při svých vzrůsných 175 centimetrech a s nekonečnou cigaretou v prstech vypadala velkolepě. A Václav? Bylo mu dost přes padesát, když na závěrečném večírku WP - se slovy Jsem Sandie Shaw * - odkopnul kamsi sandály, aby v neodmyslitelné kárové košili a modráčích protančil ten večer s mladými recitátory bosky. Ty bosé Vaškovy nohy a Vlastina růže byly výmkem z naší hanácké všednosti a každodennosti, to byla naše svoboda a svátek poezie v tomto "básnickově městě".

A tím se pro mě stali nezapomenutelnými, i když Václav stojí u nebeské opony už osm let a Vlasta od minulé zimy čeká u protějšího portálu na ty, co už mají svůj výstup za sebou.

Jana Zikmundová

*Hádanka pro laskavého čtenáře: Co víte o Sandie Shaw?

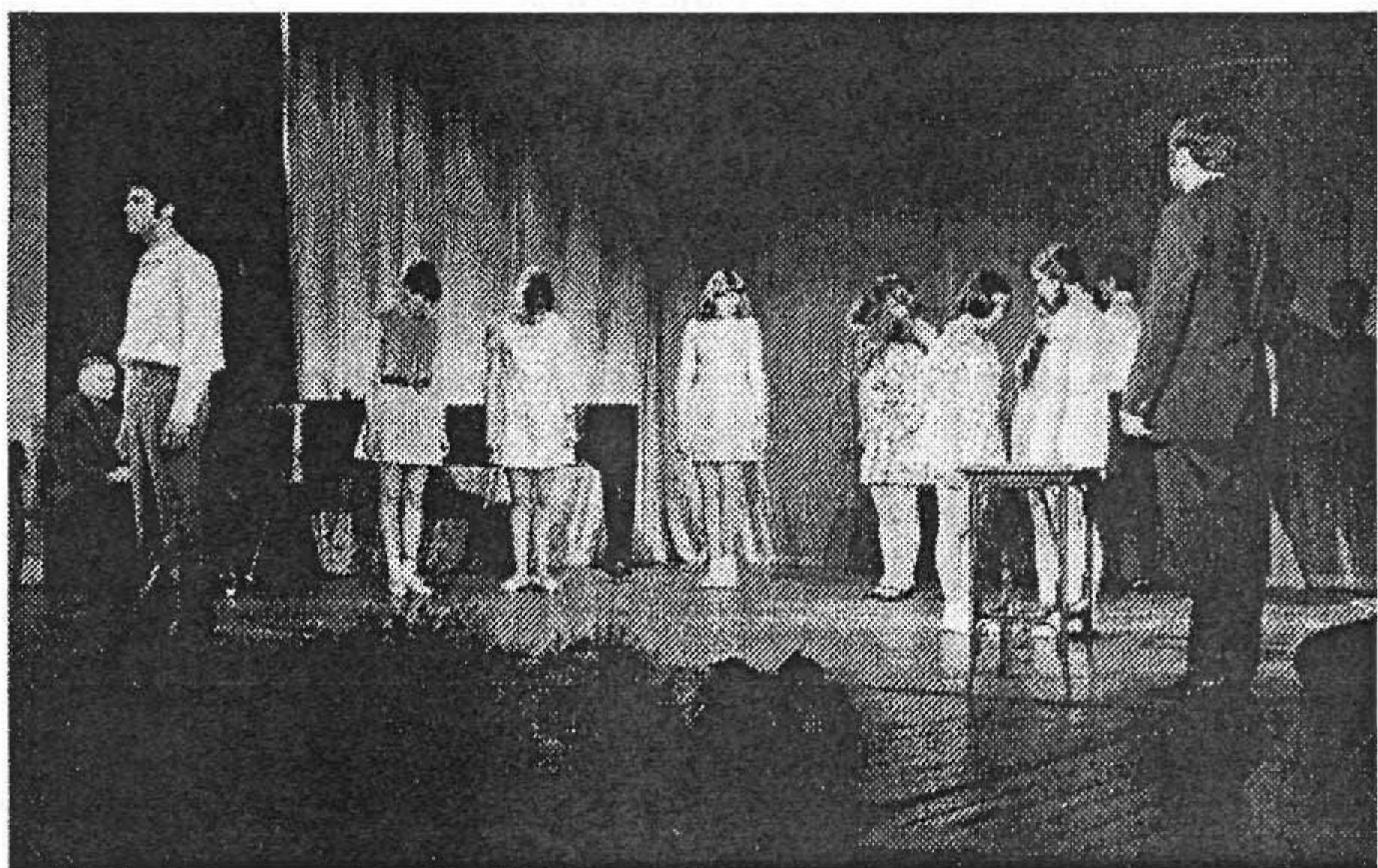
"MAMA" i "STAŘA" Vlasta Kubíčková na WP 1968

FOTO ARCHIV

Moje spomienky na Wolkrov Prostějov sa spájajú s dvoma dôležitými fázami ontogenézy mladého človeka: ako vysokoškolák som reprezentoval slovenský amatérsky umelecký prednes na WP a o niekoľko rokov neskôr, ako mladý asistent prešovskej filozofickej fakulty, priviedol som svojich vysokoškolákov na WP s kolektívnou divadelnou produkciou žánrovo označovanou ako "divadlo poézie". Obe prezentované aktivity na WP - vtedy, v prvej polovici, resp. na sklonku 60. rokov - prešli tvrdou "celostátnou" konfrontáciou a výrazným spôsobom ovplyvnili vo viacerých aspektoch moju ďalšiu umeleckú profiláciu. Wolkrov Prostějov bol totiž v oných rokoch jedinečným podujatím s kvalitnou programovou skladbou, inšpiratívnymi analytickými seminármi, s verejnými tribúnami, ktoré nepostrádali polemiku, laboratóriami umeleckých poetík, kolegiálnymi stretnutiami mladých amatérov so špičkovými umelcami nielen z oblastí umeleckého prednesu, ale aj moderného divadla či literatúry. Plno nevšedných zážitkov, plno skvelých ľudí, altruistických organizátorov a vôbec všetkých tých, ktorí spoluvytvárali neopakovateľné fluidum tohto podujatia ... Bola to neformálna jedinečná škola, výchova umením i k umeniu. Tu som sa napr. neškolomeisky, in natura, stretol prvýkrát s konkrétnym divadlom, ktoré sa hlásilo k divadlu novátorskému a hľadačskému, usilujúc sa vo svojom scénickom výraze o prebojovanie pokrokových divadelných postupov, s ambíciou amatérskych súborov vyplniť svojím divadlom "medzeru medzi konštantným klasickým tvarom profesionálneho divadla a novátorskými výbojmi súborov divadelného sveta".

Zhruba pred štvrtstoročím som prichádzal do Prostějova v podstate ako "cudzinec" do neznámeho mesta. No zároveň treba dodať: v čase vlastných mladíckych "kvasov", ale aj v neopakovateľnej atmosfére 60. rokov, som na WP veľmi veľa nachádzal a i vďaka tomuto podujatiu sme sa mnozí (vrátane mojich študentov, ktorí sa po mne WP zúčastňovali) našli. To sa dá povedať spoľahlivo s odstupom rokov. Rovnako retrospektívne môžeme konštatovať, že WP bol vždy veľkou lekciou z estetickéj výchovy - aj tu sme totiž prežívali nie zanedbateľné poznanie klasika:" umelecká tvorba umožňuje človeku pocítiť samého seba ako bytosť schopnú presiahnuť vlastnou tvorivou aktivitou jednostranný tal praktických účelov a potrieb".

Karol HORÁK, Prešov, Košice

WP 1971 - Recitačné studio Šrámkova domu Sobotka (Jiří Wolker - Jitřní píseň)

FOFO ARCHIV

Po větru poběžím...

Tak to byl první verš, který jsem na WP recitoval. Bylo to v roce 1959, účastníků bylo 1100 (děti, mládež, Češi i Slováci), jako vítěz jsem dostal řadu knih - určitě mezi nimi byl Šotolův Svět náš vezdejší, a když jsem se v Břeclavi loučil s dalším vítězem - Júliem Satinským, oba jsme měli HRDĚ na klopě kabátu "Vítěz STM".

V roce 1962 jsme na recitování byli dva - s Janou. Seifertova "Píseň o Viktorce" zahájila naši recitaci "ve dvou", následoval Nezvalův Edison, Hrubínovo Dřevo se listem odívá, montáž z veršů Miroslava Floriana a Heinovské noci Karla Šiktance.

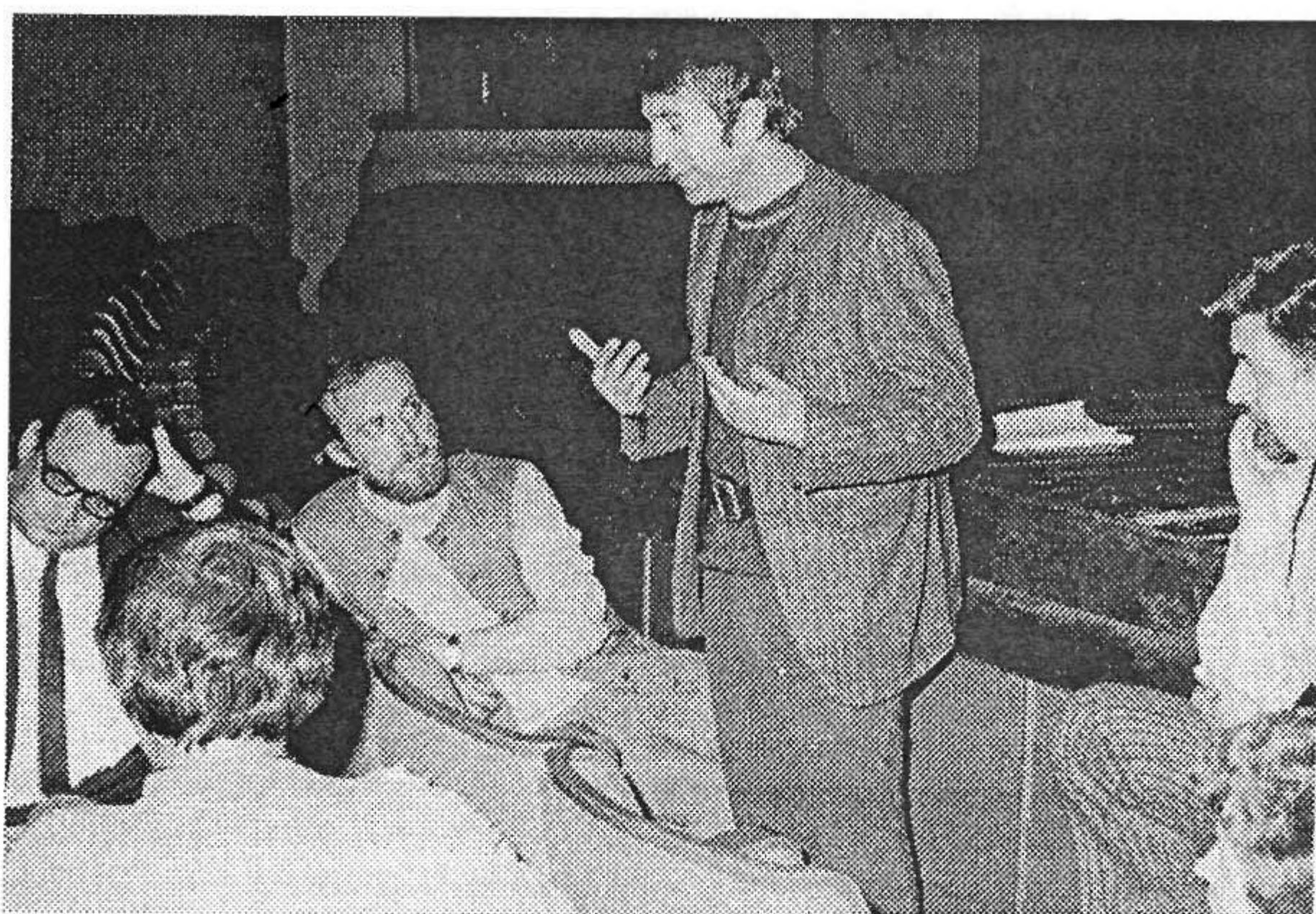
A pak přišly pořady se soubory z Břeclavi: nejprve Divadlo poezie PROMĚNA (nejúspěšnější byly Zpěvy sladké Francie) a posléze gymnaziální soubor REGINA (snad se nám povedl především Holub: Lepší role už nedostaneme a pořad z Ernsta Jandla: aneb Básně k nepotřebě). (Upřímně řečeno, nebylo to nic příjemného vést soubor jako vedoucí na veřejnou diskusi po předvedeném pořadu, ale i to patří k atmosféře WP).

Ale na WP se jezdilo nejen vystupovat, ale především se inspirovat. Tak např. jako "blesk z čistého nebe" pro nás byl "Inzerát na skrývanka" (1961) brněnské X (toto představení se stalo naší "učebnicí" divadla poezie), dalším takovým "erbovním" představením byl pořad z veršů Ivana Diviše (1967) Docela malého divadla z Litvínova. Proto jsme vždy s napětím očekávali, co připraví Radim Vašínek a Miroslav Kovářík. (Samozřejmě že přišli další: Svatopluk Vála, Jan Roubal či Nepojízdná housenka).

Nyní je pro nás zážitkem vnímat sólisty i soubory bez "stresů" soutěžícího. A největší radost? Že se stále recituje, že se stále hraje a že mezi těmi, co "hrají", je i soubor, který jsme léta vedli - REGINA Břeclav.

Přejeme WP k jeho 40. narozeninám NA ZDAR !!

Jana a Bedřich Kaněrovi - recitátoři v.v.

WP 1971 - Porota divadel poezie (zleva Vladimír Halada - Čs rozhlas Praha, Svatopluk Vála - LŠU Prostějov, Miroslav Kovářík - recitátor Praha a Jaroslav Vedral t.č. už řídí Léčiva Praha).

FOTO ARCHIV

Před 30 lety

Iste dnes jiné, zahrado s bazénem, sochami, a růžovými záhony, ty, vilo pana továrníka Nehery, pustošené učni, kde jsme tehdy bydleli! Jiné jste i vy, rozpálené ulice, po nichž jsme se vratkým krokem vraceli z exkurze v patronátní Starorežné! A co vy, prostějovská rána s pichlavým sluncem, které nás přistihovalo při ousaných návratech z parků, třeshňových alejí, od prvních lásek? Kde jste? Ale dost už - vždyť přece "vše poetické ničí poezii"...

Wolkřuv Prostějov 1967 (21.-25.6.) Můj první a poslední soutěžní. Rovněž poslední celostátní, tehdy společný česko-slovenský. Na ty další až dodneška jsem pak jezdil jako porotce.

K připomenutí pamětníkům a pro představu dnešním recitátorům uvedu základní fakta o WP 1967. Jednotlivci toho roku soutěžili v jediné společné kategorii bez ohledu na věk. Každý kraj mohl vyslat dva soutěžící, takže nás bylo dohromady 20. Dále proběhla soutěž souborů a ještě dětská část WP - jednotlivci i soubory. Z někdejších spolsoutěžících připomenu vynikající Danielu Špalekovou z Košic se sametovým altem, místní Janu Zikmundovou, již nepřestanu vyčítat, že s přednesem tak brzy přestala, křehoučkou Janu Strakovou, později Kamenistou, z Bratislavy, laskavého a noblesního učitele z tatranského Ždiaru Jozefa Mladoňa (zatímco nejmladší soutěžící bylo 16, on byl z nás nejstarší, bylo mu 51), jehož dcera Mária byla v dětské soutěži, dále kamarádsky dodnes vstřícné manžele Bědu a Janu Kaněrovy, jejichž břeclavský soubor nás pak ještě mnohokrát potěšil svou hravostí a nápady, Evžena Sokolovského ml., později televizního režiséra (Špaleková se Strakovou se staly televizními hlasatelkami), Jarku Vrbovou z Plzně, Alenu Kapustovou z Jeseníku. To jsou ti, které mám v živé paměti, ostatním se omlouvám.

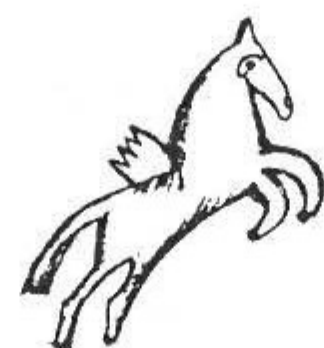
Tehdy jsme měli povinnou báseň: Češi Mikuláškovu Co člověk má a Slováci Václavův Dejiny trávy. Mimo to jsme všichni museli nabídnout čtyři volné texty (Jejich dramaturgie? Ovšemže daná dobou. Tedy nejčastěji Šotola, Šiktanc, Hanzlík, Holub, Aškenázy, Prévert, Apollinaire, u Slováků Smrek, Kostra, Válek, Hvězdoslav). Mikulášková báseň měla jakýsi etudový charakter, byla dost náročná, neboť vyžadovala nápaditou interpretaci hlavně proto, že básník se v textu celkem devětkrát ptá, co to ten člověk na světě vlastně má, a snaží se postupně zrovna tolikrát nalézt odpověď.

Z tehdejších souborů připomenu aspoň karlovarskou Kapsu vedenou Vratislavem Bartůňkem, která dělala Morgernsternův - Suchého Noční rybí zpěv (hrál v tom i Miki Jelínek), recitační studio ze Svitav Marie Votavové se Seifertovým Koncertem na ostrově, Kaněrovy Břeclavskou proměnu s Šibeničními písněmi Morgernsterna, Fialy a Vyskočila, a ovšem nezapomínám taky na někdejší pojem - Docela malé divadlo Litvínov Mirka Kováříka (s Aninou Volákovou), které dělalo Diviše.

Tímto ročníkem (mým jediným soutěžním, byť jsem se se Špalekovou, Mladoňem, Zikmundovou a Strakovou podělil o ceny i já) jsem se s WP zdaleka nerozloučil. Přesl jsem z pódia na opačnou stranu, do řad porotců, oněch z pohledu recitátorů někdy směšně vážných pánů a paní, co se tvářili chvílemi povzbudivě, zaujatě, nebo taky nijak, a co, když to skončí, vědí vždycky všechno líp ...

Za těch 30 let je na co vzpomínat: na ty, kteří už mezi námi nejsou, na statečné organizátory a laskavé hostitele, na kolegy z porot, hosty, především pak na vynikající jednotlivce i soubory - nezapomenutelné jsou pro mne originální inscenace Kováříkovy, Válovky, Vašínkovy, Roubalovy, Řezáčovy, Zborníkovy, Kaněrovy, Potužilovy, Karola Horáka z Prešova a dalších, jež (v dřevních dobách bez možnosti videozáznamu a oceněny a žel d o c e n ě n y pouze na WP) byly na špičce naší alternativní divadelní kultury. Na WP se také setkávám s lidmi, s kterými se vidíme jen jednou do roka a přesto nás pojí "společné spiklenectví" a celý rok se pak na sebe těšíme. Vzpomínám i na velice těžká léta, kdy jsme se zuby nehty a často s vynalézavou lstí snažili co nejvíce ubránit maximálně možnou svobodu kultury a přednesu proti zločinné blbosti normalizátorů - a jak to pak vše na WP probíhalo až do dnešních dnů. Ale o tom možná někdy jindy.

Rudolf Kvíz

PROSTĚ PROSTĚJOV

(Loňský Wolkkrák očima a perem Radovana Lipuse)

Prostě Prostějov. Po devětatřicáté. Poezie. Próza. Texty. Setkání. Základní souřadnice festivalu, který nese jméno básníka, co měl rád věci, "ty mlčenlivé soudruhy...". Lidé, kteří přijíždějí, přijíždějí a určitě budou i nadále přijíždět do Paříže Hané, jak se Prostějovu přezdívá pro jeho konfekční průmysl, musí mít především rádi poezii. Ve všech podobách, skupenstvích a baleních. Loni se jich sjelo dost. Sólových recitátorů, členů souborů divadel poezie, porotců, hostů, novinářů. Kulturní klub DUHA, Městské divadlo, prostějovské hospody, parky i náměstí jim byly po ty čtyři dny vldným domovem.

V posledních dvou ročnících se potvrdila stoupající úroveň sólistů, dramaturgická objevnost i připravenost. Zejména nejmladší první kategorie potvrdila, že se nejednalo o náhodu. Divadla poezie proti tomu nepřivezla do Prostějova výraznou a vyhraněnou inscenaci, která by řečeno slovy Jana Roubala, nabídla "scénický ekvivalent básnického textu". To však neznamená, že by se od 19. do 22. června 1996 nebylo na co dívat.

Začneme však nejdříve sólisty. Přijelo jich asi padesát. Nejpočetnější byla již zmíněná první kategorie což je slibné a nadějně nejen pro její interpretační kvality, ale zejména proto, že se po jistém propadu zájmu o přednes před několika lety začíná znovu objevovat řada zajímavých nových jmen (Jakub Doubrava, Petra Kocmanová, Monika Kováčová). Mezi zvolenými autory výrazně dominuje česká literatura, zejména autoři 20. století (Halas, Holub, Wernisch, Kainar). Z cizích autorů se mezi tradičními stálíci (Prévert, Jeffers, Apollinaire) objevila i novější jména (Bukowski, Fulghum, Ostajien) a na WP překvapivě zcela poprvé Poezie Jóhna Updikea. **Laureátem první kategorie se stal Jakub Doubrava z Českých Budějovic**, který patřil mezi oceněné již předloni. **Zaujal překvapivě vyzrálou interpretací Kainarovy "Malé půlnoční hudby"**. Dále porota první kategorie udělila pět čestných uznání - Monice Kováčové, Petře Věšínové, Marcelle Máchové, Jaroslavě Masopustové a Petře Kocmanové.

Druhé kategorii dominovaly výkony Kamily Dřtilové a Petry Nenadállové. Kamila Dřtilová potvrdila již několikrát, nejen na Wolkrově Prostějově, ale také třeba na Poděbradských dnech poezie svůj hluboký zájem a pochopení zejména pro texty Františka Halase a Jana Zahradníčka. Petra Nenadállová z Českých Budějovic zaujala sugestivním přednesem textu E. B. Browningové "Láska". Mezi oceněnými ve druhé kategorii musíme jmenovat ještě Evu Waskovou, Kristýnu Chalupskou a Dominiku Špalkovou.

Poslední třetí kategorie je přece jen poněkud specifická. Většinou jsou mezi těmito interprety několikanásobní laureáti WP, lidé, kteří se přednesu věnují vedle svého, mnohdy velmi náročného povolání. Jejich podmínky a možnosti práce na textu jsou přece jen výrazně odlišné od studentů středních škol, kteří dominují v předchozích dvou kategoriích. O to větším zážitkem bývá slyšet doktora medicíny Stanislava Rubáše (nezaměňovat s exministrem zdravotnictví!), který se loňského ročníku bohužel nezúčastnil. Nebo lesního inženýra **Dušana Utínka z Moravského Krumlova, který se spolu s Janou Holečkovou z Prahy stal laureátem III. kategorie.** Setkání s těmito interprety bývají opravdu zážitkem, který snese ty nejpřísnější profesionální parametry. Čestné uznání v této kategorii udělila porota pouze jediné - Marii Krátké z Hradce Králové za zvládnutí odlišných interpretačních poloh.

Zvláštním jevem 39. WP byla skutečnost, že většina členů divadel poezie soutěžila zároveň také v kategorii sólistů (Doubrava, Nenadállová) a pokud se soutěže sólistů neúčastnili, jejich výkony v jednotlivých představeních byly většinou výraznější než kolektivní souhra. Přesto se objevilo několik zajímavých představení.

Laureátem této kategorie s postupem na Jiráskův Hronov se stal soubor DOHRÁLI JSME ze ZUŠ Uherské Hradiště. Přivezl do Prostějova vlastní scénickou variaci na Alenku v kraji divů a za zrcadlem Lewise Carrolla. Hradištský soubor pod vedením manželů Nemravových potvrdil touto inscenací jednak velmi dobrou interpretační úroveň, zároveň také soustavnější zájem o nonsensovou literaturu.

Soubor Dohráli jsme ZUŠ Uherské Hradiště (O nich a o Alence).
FOTO - BOB PACHOLÍK

Představení s názvem "O nich a o Alence" traktovalo známý příběh formou volného sledu obrazů s výrazným hudebněpěveckým akcentem. Sympatická byla základní poloha "večírku bez rodičů" i kolektivní souhra. Nejvážnější výhradou, která padla v diskusi se souborem, byla záměrná a vědomá rezignace na hlubší a mnohovýznamovější přesah Carrollovy předlohy ve jménu pouhého nonsensu.

Čestné uznání udělila porota souboru BUĎ ANEBO z Karlových Varů za pásmo textů Diany di Prima "Jedna v šatech druhá nahá". Označení pásmo je zde skutečně na místě, neboť básně této beatnické autorky byly pojednány a uchopeny více interpretačně než scénicky. Tato skutečnost však nic nemění na tom, že se jednalo o jeden z nejsympatičtějších zážitků loňského festivalu.

Druhým karlovarským souborem bylo **divadélko ZNOVU "JEN TAK" - KAPSA, které překvapilo ambiciózním nastudováním málo známého dramatu Jaroslava Vrchlického "Mythus Eloa".** Překvapivá volba textu však narážela na poněkud statické a konzervativní uchopení. V každém případě však prokázalo veliké zaujetí zvoleným tématem i nezanedbatelné herecké schopnosti.

Ke stálíci nejen WP patří v posledních letech **JESLIČKY z Hradce Králové.** Nechyběly ani tentokrát. Tvůrčí skupina "...a jiní čtvernožci...", této rozvětvené a hyperaktivní scény připravila texty Jana Vodňanského, uváděné pod názvem "Co chytit od života". Představení nepostrádalo řadu půvabných a vtipných řešení dnes již mnohdy zlidovělých poetických hříček, ve svém celku však nedokázalo nabídnout výraznější klíč k autorovi, jehož rýmy (zde záměrně zbaveny Skoumalovy hudby) zůstaly náhle poněkud problematické.

Poslední dva soutěžící soubory **SUMUS z Prahy a kolektiv ZUŠ z Českých Budějovic** spojovala nejen středověká stylizace kostýmová, ale také jakási rozpačitost festivalového publika. **Zkušený pražský soubor přivezl montáž povýtce životopisnou "prvního z proklatců" - Francoise Villona.** Budějovičtí nabídli pásmo z textů Karla Šiktance s názvem "Pámbu ještě neumřel aneb Tanec smrti".

Kromě soutěžní části má tento poetický festival samozřejmě celou řadu doprovodných akcí. Kromě inspirativních představení, která loni přivezlo Dejvické divadlo - Divadlo na voru, D - dílna Studia Dům z Brna a ostravská Komorní scéna Aréna, se konaly hlasové a pohybové rozcvičky i tradiční poetický jarmark, který však byl tentokrát spíše symbolický díky ukrutné zimě a zarputilému dešti.

Poetický jarmark 1996 (Rytíři a lapkové z Vítku).

FOTO - BOB PACHOLÍK

Na závěr bych se chtěl zmínit o jedné akci loňského Wolkrova Prostějova, která ač poněkud utajena, znamenala pro zúčastněné intenzivní zážitek. V ateliéru prostějovského fotografa Boba Pacholíka konalo se u příležitosti 20. výročí **legendární inscenace J. Roubala "Písně vrbového proutku"** její malé připomenutí. Dřevěná miska s nanuky, slunce dopadající šikmo na podlahu středním oknem a především sugestivní síla eskymácké poezie učinila z tohoto marginálního setkání zážitek. Zážitek a důkaz toho, že poezie stejně jako jiné aktivní materiály má neuvěřitelně dlouhý poločas rozpadu a vyznačuje, zasahuje, poznamenává i po mnoha letech...

Prostě Prostějov.

Radovan Lipus
(Amatérská scéna 4/96)

Laureát WP '96 Dušan Utinek se vrací na místo činu originálním způsobem

"Pamatuji si na Pavla Chalupu, který po vyslechnutí 60 textů, resp. jejich interpretací, vycházel ze sálu divadla, obracel oči v sloup a mával nad sebou bílým kapesníkem. Naštěstí druhý den jich zhlédl pouze polovinu, neboť poroty část recitátorů vyřadily z chovu.

Letos budeme mít možnost poprvé, co pamatuji (od roku 1986), slyšet oba dva texty recitátorů v jednom sále, řádově tedy 100 textů. Když jsem si to uvědomil, zešedivěly mi další vousy, řekl jsem si, to je tedy silnější než káva Jihlavanka a u vědomí moderátora, který v tom nechce zůstat sám, se svolením organizátorů, vypisuji

soutěž o Poetického otrlce WP

PODMÍNKY: Vyslechnout v sále divadla všechny texty sólových recitátorů v obou kolech.

PŘIHLÁŠKY: V první přestávce přehlídky sólistů nebo před zahájením. Účast budu kontrolovat osobně a nesmlouvavě.

CENY: Výše uvedený titul, možná diplom, jistě pro všechny otitulované jedna láhev nefalšované domácí slivovice z darů naší země. Láhev se rovnoměrně rozdělí mezi vítěze ihned po ukončení přehlídky. Čím méně Vás bude, tím víc na Vás zbude! Budete to potřebovat."

Dušan Utinek

TI CO NAPSALI NA STRÁNKY ZPRÁVODAJNÍKU SE DOSTALI

Divadlo JESLIČKY Hradec Králové VIKTOR DYK - MILÁ SEDMI LOUPEŽNÍKŮ

ZÁMEČNÍKOVÁ (brble):

"Představit soubor ... neformálně ... veršovaně ... hlavně s humorem! ... vtipem? ... zaujmout čtenáře! A poslat do 5. června. Dneska je druhýho... Všichni jsou na vejletě. No to teda nevím. Vždyť to určitě napíšu senilně. Nechám to na nich... Ondra to napíše i veršovaně ...Ale né, vždyť je do pátku neuvidím! To se nestihne... hergot! Že já vůl jim to nezadala dyž jsme byli v Písku... No jo, to byl zase pěkný fofr... Vykašlat se na to? Když už to píšu... představit tak představit:"

ZÁMEČNÍKOVÁ (snaží se vypotit příspěvek):

Vážení, milí přátelé a ostatní účastníci WP!

Dovolte, abych Vám představila jeden ze souborů Divadla Jesličky. Záměrně uvádím "jednoho ze souborů", neboť jsme amatérský, literárně dramatický, základně umělecko školní "kolos", ve kterém se snaží pedagogicky i nepedagogicky působit hned několik pedagogů. A každý pedagog má třeba hned několik seskupení žáků, malých,

větších i... největších. Takže - Divadlo Jesličky může být jednou obrovská činohra (pracuje zde i soubor dospělých), jednou dětské divadlo, jindy ryze loutkářská záležitost ...

Já např. mám tři skupiny, zhruba od 13 do 18 let. A ještě si občas někoho (přes nechuť svých kolegů) půjčím od vedle (nebo naopak on přijde a chce se mnou pracovat). Skupiny se mi různě míchají nebo nemíchají, podle toho, jak jdou nápady a jak kdo s kým kamarádí...

V "Milé" se právě jedná o sešlost z různých skupin, i když základ tvoří mí "odchovanci", ostřílení mnoha národními i nenárodními přehlídkami. Dykův bouřlivácký novoromantický cyklus miluji už od mládí, kdysi jsme se dokonce s manželem pokoušeli o jakýsi rockový melodram, ale pak jsme toho nechali, protože jsme čekali miminko Petru. Až loni mi malá knížečka přišla pod ruku, když čtyři mé žákyně si chtěly "udělat" představení. Ale pak jsme zjistily, že to bez "loupežníků" nepůjde... Manželovi jsem připomněla "společný hřích mládí" a už to jelo...

Jsem překvapená, jak Dyka přijali. "Plus mínus", ale to se zeptejte přímo účinkujících. Trochu se bojím, zda klasik nebyl příliš...

Byla to maličko dřina, ale vše šlo kupodivu hladce. Asi proto, že je to skvělá parta mladých, krásných, tvořivých, chytrých, nadšených atd. lidiček. A možná taky proto, že je mám všechny strašně moc ráda...

Vaše Ema Zámečníková

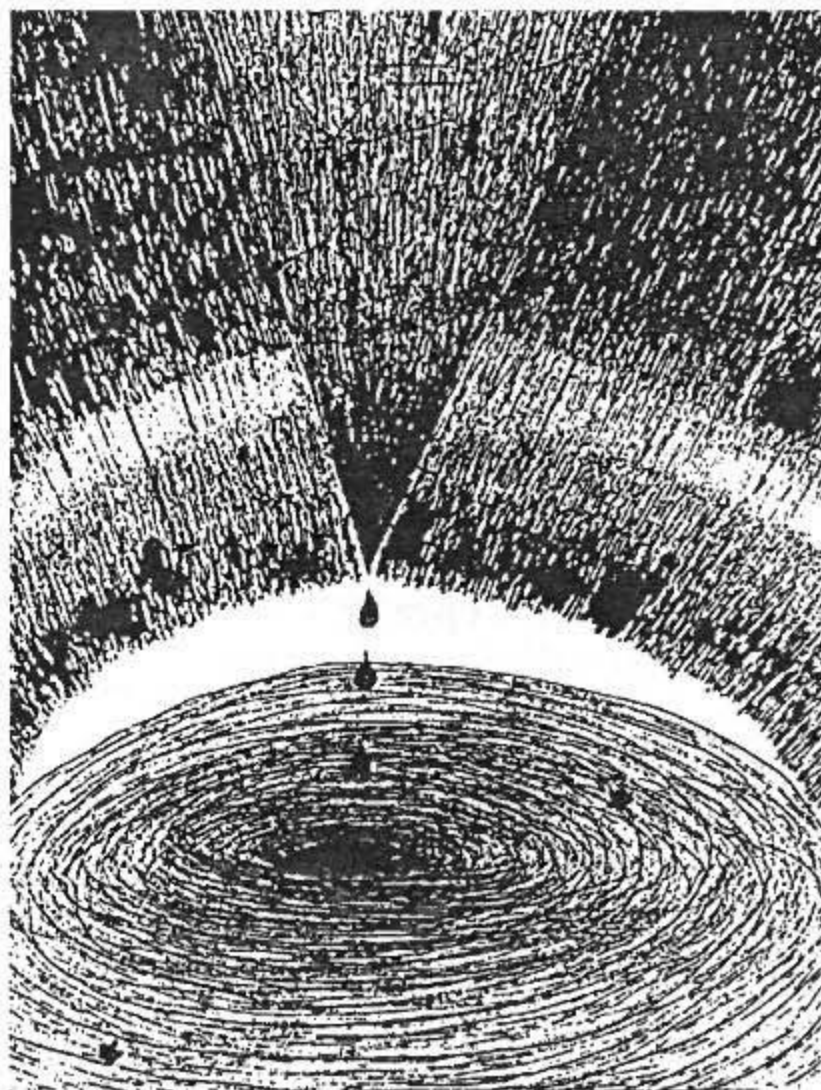
ZÁMEČNÍKOVÁ (brble a trhá papír):

"Nó, to je ale senilita... Já už teda ale blbnu... Takový kecý... Radši než tohle tak nic... Koho to zajímá?... Stejně si každý udělá názor sám ... až to uvidí... to bude zase ostuda... zas tam o nás nic nebude ... měl to napsat ten Ondra... ...já to tam radši pošlu..."

ZÁMEČNÍKOVÁ (brble, zapíná počítač a tiskne papír...)

FANFULÁCI Nové Město na Moravě JÍŘÍ KOLÁŘ - ZPRÁVA O STAVU SVĚTA

- Co slovo to lež -
- Co slib to podvod -
- Pro každého jiný jazyk
- měl jsem vítr za bratra a plášť za štít -
- Nikomu jsem nepomáhal,
- když mi to nepřineslo užitek -
- Za pokoření, využití a zničení
- žádal jsem nejvyšší odměnu -
- Byl jsem pánem všude a činil vždy,
- co jsem nechtěl, aby se dělo mně -
- Zahnat svědomí a neúprosně je
- vyžadovat bylo mou pýchou -
- Miloval jsem nečinnost
- a měl smích pro každý tvůrčí čin -

Scénické pásmo na motivy veršů Jiřího Koláře připravili žáci II. cyklu literárně dramatického oboru ZUŠ v Novém Městě na Moravě pod vedením M. Junové a J. Urbanové.

ESPRIT n.p.d. Plzeň GUILLAUME APOLLINAIRE - ZAVRAŽDĚNÝ BÁSNÍK

Dramatizace románu Zavražděný básník v překladu M. Šramla a J. Seiferta a básně ze sbírky Alkoholy v překladu M. Kundery.

SCÉNÁŘ A REŽIE: Alena Dvořáková
TECHNICKÁ SPOLUPRÁCE: Stanislav Švec
ÚČINKUJÍ: Barbara Bláhová, Marek Hankovec, Jaroslav Hrdina, Eva Ichová, Tereza Karbanová, Eva Koutová, Jiří Kout, Ondřej Laně, Monika Paterová, Petr Petrášek, Erik Rampich, Michaela Roubalová, Iva Šobíšková

Vážení, dávejte si pozor na plzeňáky - vraždí básníky.

Zdraví Vás Alena Dvořáková

Divadlo BAMBUS Ostrava EWALD MURRER - PŘÍBĚH O BARBAŘE A HRABĚTI

Milující Luspoto a milostná krvežíznivá Barbara. Příběh gotický, hororový, mimo tento čas. Příběh o lásce, která přežije i smrt. Příběh plný děsu, napětí, ale i něžnosti a radosti. Příběh odehrávající se v naší mysli.

Jelikož naše představení bude hororové, nemohli jsme vyhovět s přáním o humor:

Ilena Perutková

PŘEDSTAVUJEME INSCENACI HOSTA FESTIVALU

KRÁL LEYR A JEHO TŘI DCERY V ROZVERNÉM DUCHU

Více než pět let existuje při brněnském Divadle Husa na provázku amatérské Studio Dům, promyšleně zkoncipované a vedené režisérkou Evou Tálskou.

Sympatické početné partě, složené většinou ze studentů středních a vysokých škol, chuť do cílevědomé práce rozhodně nechybí. Se svými kreacemi rádi vystupují pod širým nebem na náměstích nebo v parcích (už několikrát Vánoce např. zpestřili hráným lidovým betlémem), ve více scénických verzích nastudovali folklórní balady (Nešťastné svatby, cirkusové laděné Svatbičky), s původní předlohou Pavly Dombrovské Černá panna nabídli umělecký vrchol loňského Jiráskova Hronova*. Experimenty Studia Dům se vyznačují vytříbeným citem pro čistotu jevištní stylizace, metaforickým použitím rekvizit a kolektivním smyslem pro interpretační kázeň, která nijak nebrání poetické imaginaci.

FOTO - MIROSLAV URBAN

Touto divadelní inscenací se Studio obrátilo ke starokeltskému námětu o legendárním vládci Learovi, který v podobě slavné Shakespearovy tragédie měl souběžně samotný Provázek. Zatímco tam pojímá E. Tálská alžbětinské "theatrum mundi" jako analýzu mravně rozvrácené společnosti s narušeným hodnotovým systémem, pro Studio vytvořil hostující režisér a občasný spolupracovník Husy Hubert Krejčí zbrusu nový kompilační titul s názvem Arlekinovo vévodou bretaňským aneb Král Leyr a jeho tři dcery neboli Zkamenělý princ. Třídílný scénář obratně sestavil z kvartových vydání shakespearovských, tehdejší anonymní hry a z anglického folklóru.

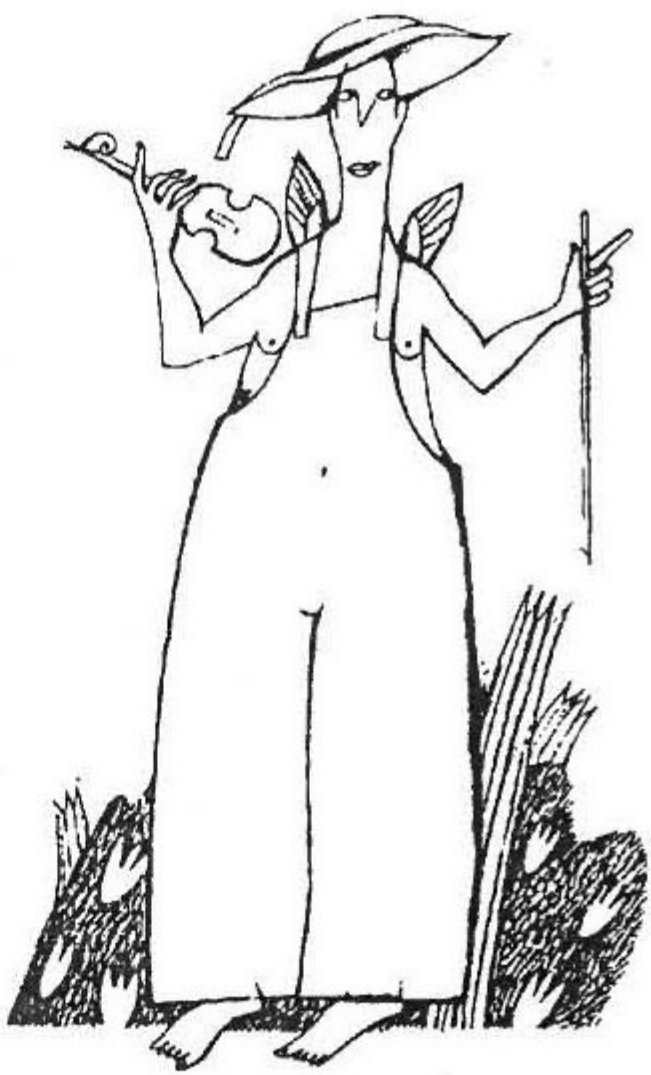
V arénovém půdorysu sklepní scény Domu pánů z Fanalu a s vynalézavými maskami i kostýmy Marie Jiráskové odehrává se tento naivizující apokryf v duchu tradic a postupů improvizované commedie dell'arte. Část aktérů ztělesňuje vícero postav, představení s živou hudbou se odvíjí v rychlém tempu bez přestávky. Groteskní situace, uvozené, dynamizované i komentované Arlekinem Petra Drábka, se na sebe vrší ráz na ráz, prošípané vtipnými gagy, slovními hříčkami, parodickými narážkami a pantomimickými gesty. Ozvláštňující detaily nejdou naštesti na vrub přehlednosti, rytmizaci a stylové vyváženosti happyendové uzavřeného celku, který vážněji nenarušuje ani rozdílná herecká potence nových souborových tváří. Uznání platí vladaři Radima Schwaba, trojici jeho dcer (Eva Vrbková, Simona Juračková, Jana Černá), Kateřině Zdubové jako služce Tarantullině a zejména Martinu Hollovi v roli hlaholného kapitána Spaventa.

Představení brněnského Studia by si diváctví labužníci neměli rozhodně nechat ujít.

Vít Závodský (Práce 23. 11. 1996)

*(Pozn. redakce: Černou pannu viděli i návštěvníci WP '96 v Městském divadle - líbila se.)

INFORMACE

ZKOUŠKY DIVADEL POEZIE:

STŘEDA 18. 6.		DUHA
12.00 hodin	- REGINA Břeclav	
13.00 hodin	- SUMUS Praha	
14.00 hodin	- TY-JÁ-TR Praha	
ČTVRTEK 19. 6.		DUHA
11.00 hodin	- ESPRIT n.p.d. Plzeň	
12.00 hodin	- FANFULACI Nové Město na Moravě	
13.00 hodin	- OBLOUK Plzeň	
14.00 hodin	- BAMBUS Ostrava	
PÁTEK 20. 6.		Městské divadlo
11.00 hodin	- Divadlo JESLIČKY Hradec Králové	

ŠTÁB FESTIVALU

je opět v kulturním klubu DUHA ve Školní ulici č. 4

V šedé klubovně získáte od Miloše Plotze informace k ubytování a finanční záležitosti vyřídíte s paní Miroslavou Krejčířkovou (úterý - pátek 10 - 18 hodin). Technik Pavel Noha bude k dispozici pro divadla poezie, která mají vystoupení v DUZE. Soubor vystupující v Městském divadle bude spolupracovat se Zbyňkem a Radkem Melkovými.

S organizačními záležitostmi se můžete obracet na Janu Hruškovou, hostesky a další pořadatele - jsou viditelně označeni.

V průběhu Wolkrova Prostějova vyjdou tři čísla Zpravodajníku. První číslo jste obdrželi při příjezdu na festival. Druhý Zpravodajník bude vydán ve čtvrtek dopoledne a poslední novinky z WP najdete v třetím čísle, které bude k dispozici u hostesek ve foyeru kulturního klubu DUHA po vyhlášení laureátů 40. festivalu poezie.

Do redakce Zpravodajníku WP v kulturním klubu DUHA můžete přijít se svými názory a postřehy. Uzávěrka druhého čísla Zpravodajníku bude ve středu 18. června ve 24.00 hodin, ve čtvrtek 19. června ve 24.00 hodin uzavřeme třetí číslo.

PROVOZ BARU v kulturním klubu DUHA:

ÚTERÝ 17. 6.	13.00 - 24.00	hodin
STŘEDA 18. 6.	14.00 - 24.00	hodin
ČTVRTEK 19. 6.	15.00 - 21.00	hodin
PÁTEK 20. 6.	16.00 - 01.00	hodin
Zde pro vás připravili na chuť i hlad:		
JANA HRUŠKOVÁ	- chlebičky povzbuzující (křenová pomazánka) - chlebičky odpuzující (česneková pomazánka) - chlebičky exotické (pomazánka s tzatziky)	
ANNA DROZDOVÁ	- povrchová úprava	
ALICE GREGUŠOVÁ	- P.P.B. (pikantní pajcované buřty)	
ANIČKA CINKOVÁ	- mostkovická pochoutka (pravá domácí tlačenka)	

PŘEPRAVA ÚČASTNÍKŮ WP NA PŘEHRADU:

ÚTERÝ 17. 6.	24.00 hodin	odjezd od DUHY
ČTVRTEK 19. 6.	00.30 hodin	odjezd od DUHY
ČTVRTEK 19. 6.	24.00 hodin	odjezd od DUHY
PÁTEK 20. 6.	24.00 - 02.00 hodin	odjezd od DUHY
Autobus má stanoviště před DUHOU - na nikoho se nečeká!!!		

V pátek 20. 6. bude od 24.00 - 02.00 hodin zajištěna i přeprava na vlakové a autobusové nádraží. Ford Transzit s řidičem p. Králíčkem bude přistaven k DUZE.

TELEFONNÍ ČÍSLA:

- 21477 - ředitelka DUHY Alice GREGUŠOVÁ
- 21488 - Jana HRUŠKOVÁ, Miloš PLOTZ
- 20507 - redakce Zpravodajníku WP, technik Pavel NOHA
- 333389 - Městské divadlo
- 330663 - ředitelka divadla Jana ZIKMUNDOVÁ

VÝSTAVY V PROSTĚJOVĚ

Všem, kteří vedle poezie nepohrdnou výtvarným uměním, nabízíme možnost prohlédnout si tyto výstavy (s průkazkou účastníka WP vstup volný).

DUHA - kulturní klub u hradeb

- EVA A JAMES JANÍČKOVÍ - grafika
- KAREL NOVÁK A BOB PACHOLÍK - fotografie z historie WP

MĚSTSKÉ DIVADLO - foyer

KAREL NOVÁK - fotografie z historie WP

MUZEUM - hlavní budova na nám. TGM (9 - 12, 13 - 17 h.)

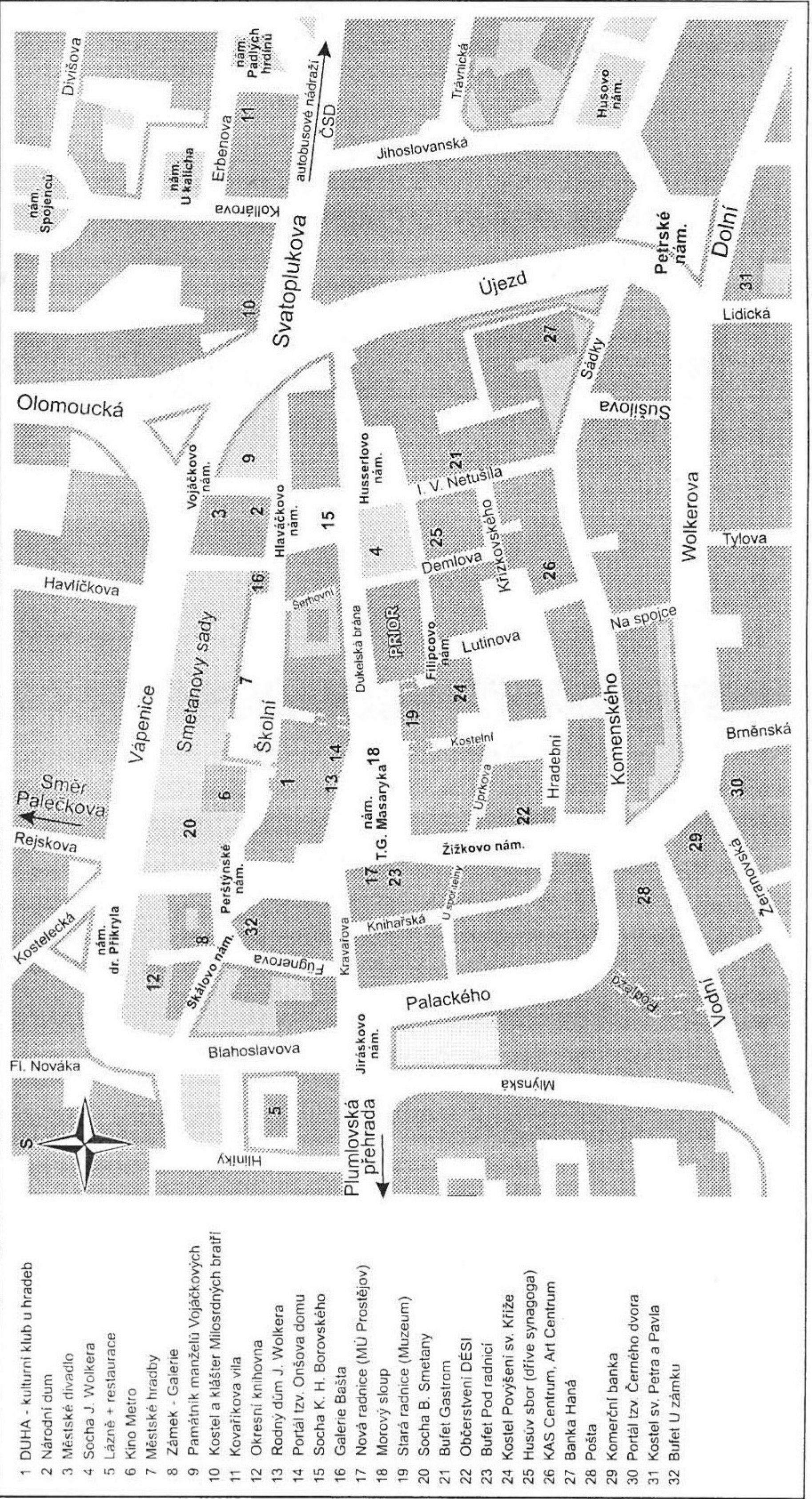
- EMA SRNCOVÁ - litografie, fotografie, obrazy
- JIŘÍ X. DOLEŽAL - fotografie
- MEZI NEBEM A ZEMÍ - výstava fotografií z hor od prostějovských autorů

MUZEUM - ZÁMEK - Pernštýnské nám. 8 (9 - 12, 13 - 17 h.)

VZHŮRU DO PRAVĚKU

STRAVOVÁNÍ - doporučujeme zde:

Bufety	DĚSI - Žižkovo náměstí Pod radnicí - náměstí T.G.M. U PEKAŘE - vedle Muzea GASTROM v ulici I.V. Netušila U ZÁMKU
Restaurace	Beseda - Žižkovo náměstí Lázně - Floriánské náměstí Hradební pivnice - Hradební ulice U Antonička - za Prioem Živnostenský dům - Poděbradovo náměstí
Pizzerie	Knihařská ulice 12

Ti co vás budou poslouchat, hodnotit a diskutovat s vámi

(TRESTAT VÁS NESMĚJÍ)

I. kategorie

Předseda:	Dr. Ivan Němec	- PF MU Brno
Členové:	Martina Longinová	- herečka, Praha
	Ing. Libor Vacek	- šéfredaktor Čes. rozhlasu, Praha
	Nina Martínková	- herečka, Pardubice
	Jana Davidová	- redaktorka, Praha
Tajemnice:	Monika Hoksová	- MD Prostějov

II. kategorie

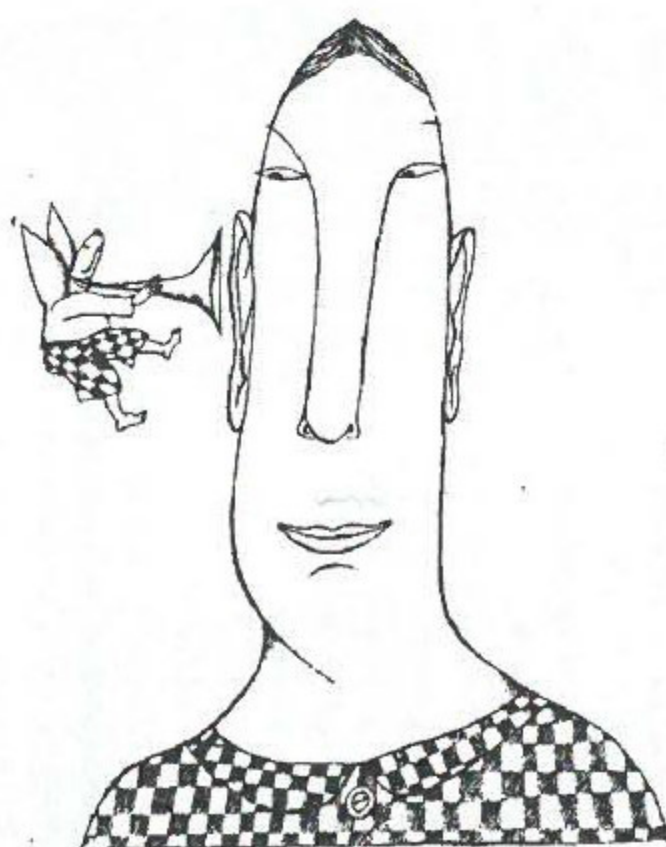
Předsedkyně:	Hana Kofránková	- režisérka Čes. rozhlasu, Praha
Členové:	Ján Buzássy	- básník a překladatel, Bratislava
	PhDr. Libuše Limanová	- profesorka, Praha
	Aleš Vrzák	- režisér Čes. rozhlasu, České Budějovice
	Marta Hrachovinová	- herečka, Praha
Tajemnice:	Alena Machová	- DUHA, Prostějov

III. kategorie

Předseda:	Rudolf Kvíz	- recitátor, Praha
Členové:	Dr. Slávka Šrámková	- ARTAMA, Praha
	Lenka Chytilová	- básnířka a redaktorka, Hradec Králové
Tajemnice:	Hana Bergová	- DUHA, Prostějov

Divadla poezie

Předseda:	PhDr. Jan Roubal	- UP Olomouc
Členové:	Radek Lipus	- divadelní režisér, Ostrava
	Aleš Bergman	- divadelní režisér, Brno
	Alena Zemančíková	- dramaturg Západočes. divadla Cheb
	Akram Staněk	- herec a režisér, Praha
Tajemnice:	Jana Hrušková	- DUHA Prostějov

PROGRAM

ÚTERÝ 17. června

17.00 h. <i>nám. E. Husserla</i>	Pólození kytice k pomníku Jiřího Wolakra
17.30 h. <i>DUHA - HK</i>	Porada lektorského sboru
18.30 h. <i>DUHA - foyer</i>	Vernisáž výstavy fotografií Karla Nováka a Boba Pacholníka z historie WP
19.00 h. <i>DUHA</i>	ZAHÁJENÍ 40. ROČNÍKU WOLKROVA PROSTĚJOVA
20.00 h. <i>DUHA</i> "H"	ARLEKINO VÉVODOU BRETAŇSKÝM aneb Král Leyr a jeho tři dcery neboli Zkamenělý princ Originální rekonstrukce stylu komedie dell'arte kočovných hereckých společností 18. století - Hraje Studio Dům, Brno
22.00 h. <i>DUHA - HK</i>	Setkání hostů WP s představiteli města Prostějova
22.00 h. <i>DUHA</i>	Společenský večer pro účastníky WP

STŘEDA 18. června

7.00 - 8.00 h. <i>Jeušité MD</i>	Prostorové a akustické zkoušky recitátorů sólistů
8.00 - 9.00 h. <i>PS ND</i>	Hlasová a pohybová rozcvička recitátorů sólistů
9.00 - 9.30 h. <i>Jeušité MD</i>	Prezence recitátorů sólistů
9.30 - 15.30 h. <i>Jeušité MD</i>	Soutěž recitátorů sólistů I. kolo
16.15 h. <i>DUHA</i> "PR"	Christian Morgenstern - BERÁNEK MĚSÍC TY - JÁ - TR Praha
17.15 h. <i>DUHA</i> "PR"	Mario Serventi - ZA PĚT MINUT VĚČNOST - SUMUS Praha
18.00 h. <i>DUHA</i> "PR"	M. Janků, Z. Miklín - ZÁZRAKY A DIVY - REGINA Břeclav
21.00 h. <i>DUHA</i> "H"	PRŮBĚŽNÁ O(S)TRAVA KRVE Ironický pohled na duši města Komorní scéna ARÉNA Ostrava
23.00 h. <i>DUHA</i>	Veřejná diskuse k představením

ČTVRTEK 19. června

8.00 - 9.00 h. <i>PS ND</i>	Hlasová a pohybová rozcvička recitátorů sólistů
9.30 - 15.30 h. <i>Jeušité MD</i>	Soutěž recitátorů sólistů - II. kolo
16.00 h. <i>DUHA</i> "PR"	Ewald Murrer - O BARBAŘE A HRABĚTI BAMBUS Ostrava
16.45 h. <i>DUHA</i> "PR"	Vít Zapletal - NAD RÁJEM NELÍTALY TRYSKÁČE OBLOUK Plzeň
17.30 h. <i>DUHA</i> "PR"	Jiří Kolář - ZPRÁVA O STAVU SVĚTA FANFULÁCI Nové Město na Moravě
18.15 h. <i>DUHA</i> "PR"	Guillaume Apollinaire - ZAVRAŽDĚNÝ BÁSNÍK ESPRIT n.p.d. Plzeň
20.30 h. <i>Jeušité MD</i> "H"	Arnošt Goldflam, Jiří Bulis - PROKLATEC Soireé s písněmi Jiřího Bulise ve zmizelé kavárně Kolbaba HaDIVADLO Brno
22.00 h. <i>PS ND</i>	Veřejná diskuse k představením

PÁTEK 20. června

10.00 h. <i>Zákulisí MD - Šatny</i>	Rozborový seminář s recitátory sólisty
15.00 h. <i>Jeušité MD</i> "PR"	Viktor Dyk - MILÁ SEDMI LOUPEŽNÍKŮ DIVADLO JESLIČKY Hradec Králové
16.30 h. <i>Jeušité MD</i>	Veřejná diskuse k představení
16.30 - 18.00 h. <i>DUHA</i>	Zkouška přehlídky laureátů
19.30 h. <i>DUHA</i>	Přehlídka laureátů
20.45 h. <i>DUHA</i>	Vyhlášení laureátů 40. festivalu poezie
21.00 h. <i>DUHA</i>	Tečka za WP - TEACHER'S HRAJÍ BEATLES

Vysvětlivky:

"PR"	postup z regionálního kola	DUHA	Kulturní klub u hradeb, Školní 4
"H"	host festivalu	HK	hnědá klubovna
		MD	Městské divadlo, Vojáckovo nám. 1
		PS ND	Přednáškový sál Národního domu Vojáckovo nám. 1